

LIETUVOS RESPUBLIKOS KONKURENCIJOS TARYBA

NUTARIMAS

DĖL ATSISAKYMO PRADĖTI TYRIMĄ DĖL VALSTYBĖS ĮMONĖS REGISTRŲ CENTRO VEIKSMŲ ATITIKTIES LIETUVOS RESPUBLIKOS KONKURENCIJOS ĮSTATYMO 4 IR 9 STRAIPSNŲ REIKALAVIMAMS

2011 m. spalio 6 d. Nr. 1S-205
Vilnius

Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba (toliau – Konkurencijos taryba) 2011 m. spalio 6 d. tvarkomajame posėdyje išnaginėjo klausimą dėl atsisakymo pradėti tyrimą dėl Valstybės įmonės Registrų centro (toliau – Registrų centras) veiksmų atitikties Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo (toliau – Konkurencijos įstatymas) 4 ir 9 straipsnių reikalavimams.

Konkurencijos taryba n u s t a t ė :

(1) Konkurencijos taryba 2011 m. balandžio 20 d. gavo UAB „Skaitmeninio sertifikavimo centras“ (toliau – Pareiškėjas) skundą, kuriame prašoma ištirti, ar Registrų centras, teikdamas juridinių asmenų registravimo paslaugą ir kitas viešąsias paslaugas, bei kartu veikdamas kvalifikuotų elektroninio parašo sertifikatų (toliau – Sertifikatai) sudarymo rinkoje, kurioje veikia ir Pareiškėjas, nepažeidė Konkurencijos įstatymo 4 ir 9 straipsnių reikalavimų. Papildoma informacija iš Pareiškėjo dėl skunde išdėstytų aplinkybių Konkurencijos taryboje buvo gauta 2011 m. gegužės 18 d., 2011 m. liepos 5 d. ir 2011 m. rugsėjo 16 d.

(2) Konkurencijos tarybai pateiktame skunde Pareiškėjas nurodo, kad Registrų centras atlieka su sąžininga konkurencija nesuderinamus veiksmus, kurie pažeidžia Konkurencijos įstatymo 4 ir 9 straipsnių reikalavimus, nes: 1) Registrų centras, teikdamas juridinių asmenų registravimo ir kitas viešąsias paslaugas, elektroniniam parašui kurti priima tik savo paties ir Gyventojų registro tarnybos prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos sudarytus Sertifikatus; 2) Registrų centras, teikdamas viešąsias paslaugas, nevykdo pareigos užtikrinti sąžiningos konkurencijos laisvę, diskriminuoja atskirus atitinkamoje rinkoje veikiančius subjektus, tokiais veiksmais padidindamas savo Sertifikatų pardavimus ir kartu sumažindamas savo konkurento – Pareiškėjo galimybes konkuruoti Sertifikatų rinkoje; 3) Registrų centras riboja Sertifikatų priėmimą ne dėl objektyvių ar technologiškai nulemtų priežasčių, o savo sprendimu nepagrįstai įvedė papildomą Sertifikatų tikrinimo ir „netinkamų“ Sertifikatų atmetimo procedūrą; 4) Registrų centras primeta kitiems ūkio subjektams ir vartotojams nesąžiningas pirkimo-pardavimo sąlygas, nepriimdamas Pareiškėjo Sertifikatų; 5) Registrų centras ateityje ketina išplėsti savo teikiamų paslaugų, kurioms nebus priimami kitų subjektų Sertifikatai, apimtį, akivaizdžiai piktnaudžiaudamas dominuojančia padėtimi; 6) Registrų centras 2011 m. balandžio mėn. pradžioje apribojo vartotojų galimybę prisijungti prie Registrų centro centrinės elektroninių paslaugų sistemos (toliau – CEPS) per Pareiškėjo autentifikavimo sistemą.

(3) Pareiškėjas prašo Konkurencijos tarybos taikyti laikinojo pobūdžio priemones, įpareigojant Registrų centrą nutraukti neteisėtus konkurencijos ribojimus Sertifikatų sudarymo rinkoje, kaip tai yra numatyta Konkurencijos įstatymo 28 straipsnyje, ištirti konkurenciją ribojančius veiksmus ir įpareigoti Registrų centrą užtikrinti, kad teikiant paslaugas būtų priimami visų Lietuvoje ir ES valstybėse narėse registruotų sertifikavimo paslaugų teikėjų sudaromi Sertifikatai ir taikyti kitas Konkurencijos įstatyme numatytas sankcijas už nustatytus konkurencijos teisės pažeidimus.

(4) Pareiškėjas nurodo, kad šiuo metu Lietuvoje yra įregistruoti trys Sertifikatus sudarantys sertifikavimo paslaugų teikėjai: Registrų centras, Pareiškėjas ir Gyventojų registro

tarnyba prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – GRT). Iki 2011 m. kovo mėn. šie subjektai atitinkamai buvo išdavę apytiksliai: Registrų centras – 35 200 Sertifikatų, Pareiškėjas – 11 500 Sertifikatų, GRT – 451 000 Sertifikatų.

(5) Registrų centras yra iš valstybės turto įsteigtas ribotos civilinės atsakomybės viešasis juridinis asmuo. Įmonė įsteigta 1997 m. liepos 8 d. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu Nr. 742. Įmonė nuosavybės teise priklauso valstybei, jai perduotą ir jos įgytą turtą valdo, naudoja bei juo disponuoja patikėjimo teise.

(6) Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimais Registrų centras yra paskirtas šių valstybės registrų tvarkymo įstaiga¹:

(a) Juridinių asmenų registro (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. lapkričio 12 d. nutarimas Nr. 1407);

(b) Nekilnojamojo turto registro (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. liepos 12 d. nutarimas Nr. 1129);

(c) Nekilnojamojo turto kadastro (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. balandžio 15 d. nutarimas Nr. 534);

(d) Adresų registro (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 10 d. nutarimas Nr. 715).

(7) Pavestų funkcijų vykdymui Registrų centras, be kitų priemonių, kuria, įgyvendina, plėtoja ir tvarko su šiais registrais susijusias informacines sistemas. Pareiškėjo skundžiami Registrų centro veiksmai yra susiję su CEPS administravimu.

(8) Nustatyta, kad asmenys, norintys naudotis Registrų centro teikiamomis elektroninėmis paslaugomis, yra identifikuojami dviem skirtingais būdais – naudojant elektroninės bankininkystės sistemas arba Sertifikatus. Priklausomai nuo to, kokį asmens identifikavimo būdą naudoja klientai, jiems yra suteikiamos skirtingos teisės ir elektroninės sistemos paslaugos. Registrų centro teigimu, kiekvienas prie CEPS prisijungęs asmuo turi turėti jį atitinkantį vartotoją vartotojų administravimo sistemoje. Tai, ar asmuo turi save atitinkantį vartotoją, yra nustatoma pagal vartotojo asmens kodą.

(9) Taip pat nustatyta, kad elektroninį parašą sudaro 2 sertifikatai, iš kurių vienas naudojamas elektroniniams dokumentams ir elektroniniams laiškam pasirašyti, o kitas – autentifikavimui jungiantis prie informacinių sistemų. Pareiškėjo sertifikate, naudojamame elektroniniams dokumentams ir elektroniniams laiškam pasirašyti, asmens kodas nenurodomas, jis yra nurodomas tik antrajame – autentifikavimui skirtame sertifikate. Pareiškėjas tvirtina, kad pirmajame sertifikate nenaudoja asmens kodo dėl to, kad tai prieštarauja Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo (toliau – Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymas) nuostatoms.

(10) Šią poziciją Pareiškėjas grindžia Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos 2009 m. liepos 23 d. sprendimu Nr. 3R-265(2.13), kuriame buvo nustatyta, kad Registrų centro direktorius, 2009 m. kovo 5 d. įsakymu Nr. V-48 patvirtindamas Registrų centro kvalifikuotų sertifikatų taisykles ir Registrų centro sertifikavimo veiklos nuostatus ir juose įtvirtindamas asmens kodo, kaip asmenį identifikuojančio duomenis, naudojimą (tvarkymą) elektroninio parašo sertifikate, kuris naudojamas elektroniniams dokumentams ir elektroniniams laiškam pasirašyti, šiame sertifikate įtvirtino nebūtino asmens duomenis – asmens kodo naudojimą (tvarkymą), neužtikrino, kad minėtame sertifikate būtų naudojami (tvarkomi) tik tokios apimties duomenys, kuri būtina jiems toliau tvarkyti, ir tuo pažeidė Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 4 punktą.

(11) Nustatyta, kad Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas 2011 m. rugpjūčio 29 d. nutarimu administracinėje byloje Nr. N⁵⁷⁵-392/2011 panaikino Vilniaus miesto 2 apylinkės teismo

¹ Pagal Lietuvos Respublikos valstybės registrų įstatymo 2 straipsnio 12 dalį, registro tvarkymo įstaiga yra įstatymu ar Vyriausybės nutarimu paskirtas juridinis asmuo, registruojantis registro objektus, tvarkantis ir teikiantis registro duomenis bei dokumentus ir atsakantis už jų saugą.

2010 m. sausio 12 d. nutarimą, kuriuo pastarasis teismas pripažino Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos 2009 m. liepos 23 d. sprendimo Nr. 3R-265(2.13) išvadas pagrįstomis. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas nurodė, kad pirmosios instancijos teismas neteisingai aiškino ir taikė teisės normas, netinkamai įvertino byloje surinktus įrodymus, todėl priimtas nutarimas naikinamas ir byla nutraukiama.

(12) Registrų centras savo 2011 m. birželio 1 d., 2011 m. rugpjūčio 5 d. ir 2011 m. rugsėjo 7 d. raštuose pažymėjo, kad vadovaudamasis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 2.64 straipsnio 4 punktu, kuris nustato, kad juridinių asmenų registravimo tvarką nustato juridinių asmenų registro nuostatai, ir atsižvelgdamas į tai, kad šiuose nuostatuose jam pavesta užtikrinti dokumentų, duomenų ir informacijos saugą, nustatyti saugos priemones ir jų vykdymo tvarką, pasirinko leisti teikti registravimui dokumentus elektroniniu būdu pasirašant tokiais elektroninio parašo sertifikatais, kurie gali vienareikšmiškai identifikuoti pasirašantį asmenį. Nurodė, kad Registrų centras yra atsakingas už Juridinių asmenų registro duomenų teisingumą ir jų saugą, o nesant pasirašiusiojo asmens kodo, jis negali įsitikinti pasirašiusiojo asmens autentiškumu. Neidentifikavus pasirašiusio asmens, Registrų centras būtų atsakingas už galimas teises pasekmes.

(13) Registrų centras taip pat nurodė, kad Pareiškėjo išduodami Sertifikatai atitinka Lietuvos Respublikos elektroninio parašo įstatymo (toliau – Elektroninio parašo įstatymas) reikalavimus, o pats Pareiškėjas yra akredituotas Sertifikatus sudarantis sertifikavimo paslaugų teikėjas, tačiau dėl Pareiškėjo naudojamų sertifikatų specifikos – asmens tapatybės nustatymas galimas tik per Pareiškėjo sistemas – asmens tapatybei nustatyti nenaudojamas universalus ir vienareikšmis indikatorius (pavyzdžiui, asmens kodas). Registrų centro teigimu, šiuo metu Lietuvoje tik asmens kodas vienareikšmiškai susieja elektroninį parašą su pasirašančiu asmeniu, bei leidžia jį identifikuoti.

(14) Dėl šios priežasties, anot Registrų centro, Pareiškėjo vartotojai pagal 2006 m. liepos 18 d. Autentifikavimo duomenų teikimo sutartį Nr. AS-10/06 identifikaciją atlieka tomis pačiomis sąlygomis, kaip ir asmenys, naudojantys elektroninės bankininkystės sistemas, t.y. sutartyje yra numatyta, kad Pareiškėjo vartotojai Registrų centro sistemoje bus identifikuojami taip pat, kaip asmenys, turintys elektronei bankininkystei skirtas autentifikavimo priemones, o ne kaip asmenys, turintys skaitmeninius sertifikatus.

(15) Pareiškėjui 2011 m. kovo 24 d. raštu pareikalavus panaikinti ribojimą pasirašyti Pareiškėjo išduotais Sertifikatais, Registrų centras 2011 m. balandžio 7 d. pradėjo CEPS interneto portalo techninių galimybių patikros darbus. Atsižvelgiant į tai, kad programinėje įrangoje nėra testinės aplinkos bei nenumatyta tą patį identifikacinį šaltinį (šiuo atveju – Pareiškėjo skaitmeninį sertifikatą) identifikuoti skirtingais būdais, Pareiškėjo vartotojams tol, kol buvo vykdomi programinės įrangos konfigūravimo darbai bei ieškomi technologiniai sprendimai, buvo sudaryta galimybė autentifikuotis naudojantis „Elektroninių valdžios vartų“ portalu. Techniniai darbai buvo baigti 2011 m. balandžio 15 d. 9.30 val. ir Pareiškėjo Sertifikatų turėtojai galėjo autentifikuotis tiesiogiai CEPS portale, kaip numatyta 2006 m. liepos 18 d. Autentifikavimo duomenų teikimo sutartyje Nr. AS-10/06. Nerasus technologinio sprendimo vienareikšmiškai identifikuoti asmenį, pasirašantį Pareiškėjo išduotu Sertifikatu, buvo atnaujintas anksčiau teiktų paslaugų teikimas.

(16) Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba (toliau – RRT), 2011 m. sausio 17 d. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu Nr. 32 įgaliota atlikti elektroninio parašo priežiūros institucijos funkcijas, 2011 m. rugpjūčio 12 d. rašte Konkurencijos tarybai nurodė, kad skirtingų sertifikavimo paslaugų teikėjų sudaromi Sertifikatai turi atitikti teisės aktų reikalavimus, tačiau gali skirtis juose įrašomi duomenys, o sertifikatų panaudojimo galimybės gali skirtis priklausomai nuo konkretaus sertifikato. RRT teigimu, vadovaujantis Elektroninio parašo įstatymo 2 straipsnio 15 dalies nuostatomis, asmens kodo Sertifikate nurodyti nereikalaujama, bet sertifikavimo paslaugų teikėjas turi teisę Sertifikate nurodyti pasirašančio asmens specialius atributus, jei tai reikalinga atsižvelgiant į numatomus sertifikato naudojimo tikslus (2 straipsnio 15

dalis 4 punktas). RRT nuomone, vartotojo autentifikavimui asmens kodas gali būti reikalingas, jei jis naudojamas siekiant išskirti unikalius sistemos vartotojus. Bet kuriuo atveju, vadovaujantis Elektroninio parašo įstatymo 4 straipsnio 2 dalies ir 12 straipsnio 3 dalies 1 punkto nuostatomis, fizinis asmuo, prašantis sertifikavimo paslaugų teikėjo sudaryti jo sertifikatą, privalo pateikti tapatybę ir kitus pageidaujamus sertifikate nurodyti duomenis patvirtinančius dokumentus, o sertifikavimo paslaugų teikėjas šią informaciją privalo rinkti ir saugoti nustatytą laiką.

(17) Konkurencijos taryba 2011 m. rugpjūčio 22 d. raštu taip pat kreipėsi į 9 bankus (AB SEB banką, Swedbank, AB, AB DnB NORD banką, AB banką Snoras, UAB Medicinos bankas, AB Ūkio bankas, AB „Citadele“ banką, AB banką „FINASTA“, AB Šiaulių bankas) su prašymu nurodyti, be kita ko, ar atitinkamame banke reikalaujama, kad sertifikate elektroniniams dokumentams ir elektroniniams laiškam pasirašyti būtų įdiegtas pasirašančiojo asmens kodas, bei ar pagal saugumo parametrus Pareiškėjo klientai gali vykdyti bankines operacijas internetu, kurioms reikalingas kliento elektroninis parašas, kuomet nenurodytas asmens kodas.

(18) Swedbank, AB, savo atsakyme nurodė, kad atitinkamame sertifikate turi būti įdiegtas pasirašančiojo asmens kodas – tam, kad būtų užtikrintas elektroninės bankininkystės paslaugos saugumas, be to, nenaudojant asmens kodo, klientas turėtų pats atvykti į banko padalinį ir identifikuoti save bei savo naudojamą elektroninį parašą (jo dalį). AB Ūkio bankas nurodė, kad vykdant finansines operacijas nereikalaujama, kad atitinkamame sertifikate būtų įdiegtas pasirašančiojo asmens kodas. AB DnB NORD bankas nurodė, kad šiuo metu banko elektroninės bankininkystės naudotojai gali naudotis tik UAB „Omnitel“ platinama mobilus parašo paslauga, o dėl detalesnės techninės informacijos pasiūlė kreiptis į UAB „Omnitel“ (įmonė į Konkurencijos tarybos raštą neatsakė). Kiti bankai nurodė, kad šiuo metu neteikia paslaugų, kurioms būtų naudojami Sertifikatai.

Konkurencijos taryba k o n s t a t u o j a :

(19) Pareiškėjas skundžia Registrų centro veiksmus pagal Konkurencijos įstatymo 4 ir 9 straipsnius. Konkurencijos įstatymo 4 straipsnis draudžia viešojo administravimo subjektams priimti teisės aktus ar kitus sprendimus, kurie teikia privilegijas ar diskriminuoja atskirus ūkio subjektus ir dėl kurių atsiranda ar gali atsirasti konkurencijos sąlygų skirtumų. Konkurencijos įstatymo 9 straipsnis draudžia ūkio subjektams piktnaudžiauti dominuojančia padėtimi atliekant veiksmus, kurie riboja ar gali riboti konkurenciją, nepagrįstai varžo kitų ūkio subjektų galimybes veikti rinkoje arba pažeidžia vartotojų interesus.

(20) Iš Pareiškėjo pateikiamos informacijos darytina išvada, kad galimą Konkurencijos įstatymo pažeidimą jis įžvelgia šiuose Registrų centro veiksmuose:

a) techniniuose sprendimuose, dėl kurių elektroninių dokumentų pasirašymas galimas tik su Sertifikatais, kuriuose nurodomas asmens kodas;

b) apribotoje galimybėje Pareiškėjo klientams 2011 m. balandžio 7-14 d. tiesiogiai jungtis prie CEPS.

(21) Pagal Elektroninio parašo įstatymo nuostatas Sertifikatuose įrašomi duomenys ir Sertifikatų panaudojimo galimybės gali skirtis priklausomai nuo numatomų jų naudojimo tikslų. Kaip nurodo RRT, asmens kodo Sertifikate nurodyti nereikalaujama, bet sertifikavimo paslaugų teikėjas turi teisę Sertifikate nurodyti pasirašančio asmens specialius atributus, jei tai reikalinga atsižvelgiant į numatomus sertifikato naudojimo tikslus. Taigi, Registrų centras turi teisę numatyti, kad sertifikate pasirašančio asmens identifikavimui būtų naudojamas asmens kodas, jei tai reikalinga atsižvelgiant į sertifikato naudojimo tikslus, be kita ko, ir siekiant užtikrinti duomenų ir informacijos saugą. Registrų centras nurodo, jog sertifikate asmens kodo reikalaujama tam, kad būtų galima vienareikšmiškai identifikuoti pasirašantįjį asmenį ir įsitikinti pasirašančiojo asmens autentiškumu, kadangi juridinių asmenų, jų duomenų ir dokumentų pakeitimų registravimas Juridinių asmenų registre sukelia teises pasekmes.

(22) Iš Konkurencijos tarybos apklaustų bankų gautų atsakymų matyti, jog kai kurie

bankai taip pat reikalauja, kad sertifikate elektroniniams dokumentams ir elektroniniams laiškam pasirašyti būtų įdiegtas pasirašančiojo asmens kodas – tam, kad būtų užtikrintas elektroninės bankininkystės paslaugos saugumas, be to, nenaudojant asmens kodo, klientas turėtų pats atvykti į banko padalinį ir identifikuoti save bei savo naudojamą elektroninį parašą (jo dalį).

(23) Atsižvelgiant į Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2011 m. rugpjūčio 29 d. nutarimą administracinėje byloje Nr. N⁵⁷⁵-392/2011, šiuo metu nėra pakankamo juridinio pagrindo teigti, kad toks reikalavimas prieštarauja Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo nuostatomis. Taigi, nėra pakankamo pagrindo pagrįstai įtarti, jog Registrų centro reikalavimas, kad sertifikate elektroniniams dokumentams ir elektroniniams laiškam pasirašyti būtų įdiegtas pasirašančiojo asmens kodas, yra nepagrįstas ar toks reikalavimas savaime lemtų konkurencijos ribojimą.

(24) Pagal Elektroninių ryšių įstatymą visiems sertifikavimo paslaugų teikėjams yra nustatyta pareiga rinkti ir saugoti atitinkamus duomenis (įskaitant asmens kodą), visiems jiems, įskaitant Pareiškėją, šie duomenys yra vienodai prieinami. Atsižvelgiant į tai, kad priklausomai nuo tam tikros sistemos naudojimo tikslų ir siekiant užtikrinti duomenų ir informacijos saugą, gali būti naudojami sertifikatai, kuriuose nurodomas asmens kodas, taip pat į tai, kad visi ūkio subjektai turi objektyvią galimybę sudaryti Registrų centro reikalavimus atitinkančius Sertifikatus, o šie reikalavimai yra vienodi visiems sertifikavimo paslaugas teikiantiems ūkio subjektams, nėra pakankamo pagrindo įtarti, kad dėl Registrų centro sprendimo naudoti Sertifikatus, kuriuose nurodytas asmens kodas, yra nepagrįstai ribojama konkurencija, pažeidžiant Konkurencijos įstatymo 4 ir/ ar 9 straipsnio reikalavimus.

(25) Vertinant tam tikru laikotarpiu apribotą Pareiškėjo vartotojų galimybę jungtis tiesiogiai prie CEPS, pažymėtina, kad Pareiškėjo vartotojai dėl CEPS techninių patikros darbų nuo 2011 m. balandžio 7 d. iki 2011 m. balandžio 15 d. 9.30 val. buvo nukreipiami į „Elektroninių valdžios vartų“ portalą, iš kurio galėjo jungtis ir gauti tas pačias paslaugas, kaip ir jungdamiesi iš CEPS, todėl nėra pakankamo pagrindo teigti, kad CEPS techniniai patikros darbai galėtų būti vertintini kaip ribojantys konkurenciją rinkoje.

(26) Atsižvelgiant į tai, kad Registrų centras, siekdamas užtikrinti duomenų ir informacijos saugą bei tinkamą jam pavestų funkcijų įgyvendinimą, turi teisę numatyti, jog Sertifikatuose pasirašančiam asmeniui identifikuoti būtų naudojamas asmens kodas, o kiekvienas ūkio subjektas gali sukurti Registrų centro reikalavimus atitinkantį sertifikatą, bei į tai, kad nėra pakankamo pagrindo pagrįstai įtarti, jog Registrų centrui numačius, jog Sertifikate turi būti nurodomas asmens kodas, būtų nepagrįstai ribojama konkurencija tarp sertifikavimo paslaugas teikiančių ūkio subjektų, nėra pakankamo pagrindo pagrįstai įtarti, kad Registrų centras galėjo pažeisti Konkurencijos įstatymo 4 ar 9 straipsnių reikalavimus.

(27) Kadangi nėra pakankamai duomenų apie Konkurencijos įstatymo pažeidimą, atitinkamai, nėra pagrindo taikyti Konkurencijos įstatymo 28 straipsnyje numatytas laikinojo pobūdžio priemones.

Vadovaudamasi Konkurencijos įstatymo 25 straipsnio 4 dalies 5 punktu,

Konkurencijos taryba n u t a r i a :

Atsisakyti pradėti tyrimą dėl Valstybės įmonės Registrų centro veiksmų atitikties Konkurencijos įstatymo 4 ir 9 straipsnių reikalavimams.

Nutarimas per 20 dienų nuo jo įteikimo dienos gali būti skundžiamas Vilniaus apygardos administraciniam teismui.